

1973. évi 28. törvényerejű rendelet

a belvízi hajók összeütközésével kapcsolatos felelősség egyes szabályainak egységesítéséről Genfben, az 1960. évi március hó 15. napján aláírt egyezmény kihirdetéséről¹

Hatályos: 2007. 01. 01. –

(A Magyar Népköztársaság² csatlakozási okiratának letétbehelyezése az Egyesült Nemzetek Szervezete Főtitkáranál, az 1973. év július hó 24. napján megtörtént.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a belvízi hajók összeütközésével kapcsolatos felelősség egyes szabályainak egységesítéséről Genfben, az 1960. évi március hó 15. napján aláírt egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az egyezmény hivatalos magyar fordítása a következő:

„A belvízi hajók összeütközésével kapcsolatos felelősség egyes szabályainak egységesítésére vonatkozó egyezmény

1. cikk

1. Jelen Egyezmény szabályozza valamely Szerződő Fél vizein belvízi hajók között történt összeütközésből eredő, hajókban, vagy a hajókon található személyeknek és tárgyakban okozott kár megtérítését.

2. Jelen Egyezmény szabályozza valamely Szerződő Fél vizein belvízi hajó által okozott olyan károk megtérítését is, melyeket belvízi hajók vagy fedélzetükön található személyek vagy tárgyak azáltal szenvedtek, hogy egy adott hajó bizonyos műveletet teljesített vagy azt elmulasztotta vagy valamely hajózási szabályt megsértett, még ha az összeütközés nem is következett be.

3. Az a tény, hogy az 1. és 2. pontokban említett hajók ugyanazon vonta részét képezik, nem érinti jelen Egyezmény alkalmazását.

4. A jelen Egyezmény alkalmazása szempontjából

a) a „hajó” kifejezés alatt a kishajókat is kell érteni,

b) a hajókkal egy tekintet alá esnek: a siklóhajók, a tutajok, a kompok, a pontonhidak mozgó részei, a kotróhajók, az úszódaruk, az elevátorok és mindenfajta úszómű, valamint hasonló jellegű berendezés.

2. cikk

1. Kártérítési kötelezettség csak akkor áll fenn, ha a kár vétkesség miatt következett be. A vétkesség törvényes vélelme kizárt.

2. Ha a kár véletlen eredménye vagy „vis maior” következtében állott elő vagy okait lehetetlen megállapítani, úgy a kárt a kárt szenvedett személyek viselik.

3. Több hajó vontatása esetén az egyes hajók csak akkor viselnek felelősséget, ha vétkesek.

3. cikk

Ha a kár egy hajó vétkességének következtében állott elő, a kártérítést e hajónak kell vállalnia.

4. cikk

1. Ha két vagy több hajó vétkesen részes a károkozásban, egyetemlegesen felelősek a személyeknek, a vétlen hajókban és az ezen hajókon levő tárgyakban okozott kár tekintetében - egyedileg felelősek viszont az egyéb hajókban és az ezen hajókon levő tárgyakban okozott kár tekintetében.

2. Ha az egyetemleges felelősség esete nem forog fenn, a vétkesen kárt okozó hajók a kárt szenvedettekkel szemben vétkességük mértékének arányában viselik a felelősséget, ha viszont a körülmények olyanok, hogy a vétkesség aránya nem állapítható meg, vagy az elkövetett hibák egyenértékűnek tűnnek, úgy egyenlő a felelősség viselésének mérve is.

3. Egyetemleges felelősség fennforgása esetén a vétkes hajók mindegyike magára vállalja a károsultnak fizetendő összeget olyan mértékben, ahogy ezt a fenti 2. pont szabályozza. Az a hajó, amely a ráeső résznél többet fizetett ki, a túlfizetés tekintetében visszkereseti joggal élhet a közös adósok ellen, akik viszont a rájuk eső résznél kevesebbet fizettek. Ha valamely közös adós fizetéseképtelennek mutatkozik, a kiesett összeget fel kell osztani a többi közös adós között a fenti 2. pontban meghatározott arányok szerint.

5. cikk

A fenti cikkben meghatározott felelősség fennáll akkor is, ha az összeütközés a hajókalauz hibájából következett be, még abban az esetben is, ha a hajókalauzi szolgálat kötelező volt.

6. cikk

A kártérítés iránti kereset benyújtása semmiféle különleges előzetes formaságot nem igényel.

7. cikk

1. A kártérítés iránti keresetek tekintetében az elévülés a kérester bekövetkezésének napjától számított két év.

2. A visszkereset benyújtásának határideje egy év. Az elévülés vagy azon a napon kezdődik, amikor az egyetemleges felelősség összegét megállapító bírói ítéletet meghozták vagy ilyen ítélet hiányában azon kifizetés megkezdésének napján, amely a visszkereset benyújtásának indokát képezi. Ugyanakkor a fizetéseképtelen közös adósra eső rész felosztására vonatkozó kereset benyújtása tekintetében az elévülés csak abban a pillanatban kezdődhet, amikor a kereset benyújtására jogosult személy tudomást szerez a szóbanforgó közös adós fizetéseképtelenségéről.

3. A fenti elévülési határidők megszakítását és nyugvását az ügyet tárgyaló bíróság területén érvényes jogszabályok határozzák meg.

8. cikk

1. Jelen Egyezmény rendelkezései nem érintik azokat az általános jellegű felelősségkorlátozásokat, amelyeket nemzetközi egyezmények vagy belső jogszabályok állapítanak meg a hajótulajdonos és a fuvarozó felelőssége tekintetében, mint például a hajó tonnatartalmán, a gépek teljesítményén vagy a hajó értékén alapuló korlátozás vagy olyan korlátozás, mely a hajó elhagyásának lehetőségéből ered. Ezek a rendelkezések nem kibővítik a fuvarozási szerződésből vagy más megállapodásokból keletkező kötelezettségek jelentőségét.

2. Jelen Egyezmény rendelkezései nem alkalmazhatók olyan károk megtérítésénél, amelyek radioaktív üzemanyag, termék vagy melléktermék radioaktív vagy együttesen radioaktív és mérgező, illetőleg robbanó vagy egyéb veszélyes tulajdonságainak következtében állottak elő.

9. cikk

Bármely Szerződő Fél az Egyezmény aláírásakor vagy megerősítésekor, vagy az Egyezményhez való csatlakozás során kijelentheti az alábbiakat:

a) fenntartja magának a jogot, hogy belső törvényhozása útján vagy nemzetközi egyezményekben úgy rendelkezzen, hogy a jelen Egyezmény rendelkezései ne vonatkozzanak azokra a hajókra, amelyek kizárólag közhatalmi funkciókat gyakorolnak;

b) fenntartja magának a jogot, hogy belső törvényeiben előírja, hogy jelen Egyezmény rendelkezései nem vonatkoznak azokra a víziutakra, amelyeken a hajózás csak ezen ország hajóinak megengedett.

10. cikk